

BR ANTOINE RUTTENBERG
geboren te Hoorn op 12 mei 1933
overleden te Eindhoven
op 1 juli 2021

Nu laat Gij, o Heer, uw dienaar gaan in vrede naar uw woord.

Met deze woorden werd het overlijden van br Antoine aangekondigd op de rouwcirculaire.

Br Antoine, Lambertus, Bernardus, Gregorius, Marie Ruttenberg werd op 12 mei 1933 geboren in Hoorn. Hij groeide op bij zijn ouders Joannes Ruttenberg en Maria Lippits die een opticienzaak runden.

Over zijn jeugd in Hoorn staat niet zoveel geschreven. Wel dat hij al vrij jong vrijwilliger was in de H. Franciscus parochie.

Als ambtenaar in Wervershoof in Noord-Holland begeleidde hij gezinnen met kinderen die in de problemen zaten. In die hoedanigheid kwam hij ook in contact met de broeders van O.L. Vrouw van Lourdes in Driebergen. Onze congregatie runde daar het observatiehuis Beukenrode en hij verbaasde zich daar broeders te ontmoeten die zeer deskundig waren rond opvoedingsproblematiek. Zij maakten veel indruk op hem terwijl hijzelf op zoek was naar bezieling in zijn leven. Zodoende kwam hij in contact met de broeders en trad op 8 september 1957 in. Op 8 december 1960 legde hij zijn eerste geloften af en vijf jaar later de eeuwige geloften.

Aanvankelijk had hij een administratieve baan verwacht. Maar hem werd geadviseerd naar de kweekschool te gaan en de opleiding tot onderwijzer te volgen. Hij heeft daar serieus werk van gemaakt. Hij kreeg belangrijke taken tijdens zijn opleiding. Hij organiseerde van alles om de opleiding wat meer cachet te geven zoals een studentenraad, culturele vorming en expressie.

Na zijn opleiding studeerde hij verder in geschiedenis wat zijn lievelingsvak was.

Hij was een geboren verteller wat bij dit vak goed van pas kwam. Hij gaf leiding op de Mavo in Dongen en dat lag hem wel. Hij was wel streng maar ook rechtvaardig.

Buiten de schoolse activiteiten was br. Antoine actief in de Laurentius parochie waar hij jarenlang met veel inzet en plezier heeft gewerkt. Hij hield van liturgie maar het moest wel volgens de regels gaan.

Ook binnen de congregatie heeft br. Antoine zijn verdiensten. Zo was hij zo'n 18 jaar bestuurslid en secretaris van het provinciaal bestuur.

Bij zijn terugtreden in 2013 werd hij in een dankwoordje het lopend archief genoemd. Terecht kreeg hij de complimenten van het Erfgoedcentrum Nederlands Kloosterleven in St. Agatha toen deze het archief overnam.

Br Antoine had een zeer goed geheugen en dat kwam vele malen goed van pas tijdens de vergaderingen of bij de vele verzoeken als iemand iets kwam vragen over het verleden van een bepaalde broeder of gebeurtenis. Hierbij moet vermeld worden dat br. Antoine een enorme bijdrage heeft geleverd aan het tot stand komen van het afscheidscadeau van de gemeente Dongen aan de broeders bij hun verhuizing naar Eindhoven: Het Broederpad, een route van 11 km door Dongen langs de diverse huizen en scholen waar de broeders gewoond, geleefd en gewerkt hebben.

Hij was stipt, de verslagen die hij maakte waren goed en zorgvuldig geformuleerd.

Het computertijdperk was voor Antoine niet weggelegd. Dat was voor hem een crime. Hij tikte de verslagen uit op zijn vertrouwde typemachine.

Br. Antoine maakte een vrij rustige, zekere indruk, maar hij kon ook nerveus, gespannen en onrustig zijn. Hij had behoefte aan waardering en erkenning en soms ook aan steun. Hij ging doordacht te werk, voorzichtig en oplettend met een duidelijke behoefte aan duidelijkheid, overzichtelijkheid en regelmaat.

Br. Antoine viel niet in een leeg gat toen hij stopte met zijn werk als bestuurslid. Hij kon goed hele dagen op zijn kamer doorbrengen. De afwisselende activiteiten in huis: de maaltijden, de vieringen in de kapel gaven hem voldoende momenten om van zijn kamer te komen.

Hij was graag bij zijn medebroeders en voerde dan gesprekken op niveau. Hij werd gezien als de deftige broeder, altijd gekleed in pak met stropdas. Voor zichzelf was hij niet veeleisend en het kostte soms overredingskracht om iets nieuws voor hem aan te schaffen.

Het ouder worden was voor br. Antoine niet gemakkelijk: het kwetsbaarder worden, het loslaten, afhankelijk zijn van zorg en erop wachten, hulp moeten vragen bij dingen die hij niet meer zelf kon doen.

Hoe moeilijk was de laatste periode voor hem. Weinig kunnen en veel vergeten. Gelukkig heeft hij zelf, naar wij mogen aannemen, daar niet te veel weet van gehad.

Op 1 juli is hij toch nog vrij plotseling overleden.

Br Antoine, de congregatie is jou zeer dankbaar voor al het werk wat jij hebt gedaan in het onderwijs maar ook binnen de congregatie.

Hartelijk dank en rust in vrede.

Br Jan Klein Overmeen